

РЕШЕНИЕ

№ 24786

гр. София, 25.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева

Полина Величкова

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **5663** по описа за **2024** година докладвано от съдия Боряна Бороджиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба, подадена от пълномощник на председателя на Управителния съвет на Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ) против решение № 502/28.01.2024г. по НАХД № 16466/2023г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 9 състав. С решението е отменен електронен фиш (ЕФ) № [ЕГН]/10.06.2021г., издаден от АПИ, с който на „ГБС – Инфраструктурно строителство“ АД е наложена имуществена санкция в размер на 2500лв. на основание чл.187а, ал.2, т.3 във вр. с чл.179, ал.3б от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) . Касаторът оспорва решението с доводи за неправилност на съдебното решение, тъй като санкцията по чл.179, ал.3б от ЗДвП била определена от законодателя не само единствено с цел съразмерност, но и ефективност и възпиращо действие за нарушения на въведения ред на отчетност на движещите се по платената пътна мрежа ППС, като санкциите са предвидени в абсолютен размер без възможност за преценка и налагане на санкция в по-малък размер. Иска отмяна на решението и постановяване на ново за потвърждаване на НП. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът в писмено становище излага доводи за неоснователност на касационната жалба. В молба от 26.07.2024г. претендира юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от СГП намира решението на СРС за валидно, допустимо и правилно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XX касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че решението е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства; в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил. При субсидиарното действие на Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила.

Съдът е направил извод за незаконосъобразност на НП, след анализ на практиката на СЕС и разпоредбата на чл.9а от Директива 1999/62 и че между размера на неаплатената такса по чл.10, ал.1, т.2 чл.10б, ал.5 от Закона за пътищата в размер на 167 лв., дори и да е налице предвиден фиксиран размер на компенсаторна такса за освобождаване от административно-наказателна отговорност в размер на 750 лв., и рамера на наложената на дружеството жалбоподател имуществена санкция за сумата от 2500 лв. е налице явна и категорична несъразмерност и непропорционалност. Касационната инстанция споделя тези изводи, че наложеното наказание е непропорционално на тежестта на извършеното нарушение като съобразява и Решение от 21.11.2024.г по дело С-61/ 2023 г. на СЕС, съгласно което член 9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 1999 година относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури, изменена с Директива 2011/76/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 27 септември 2011 г., трябва да се тълкува в смисъл, че посоченото в него изискване за съразмерност не допуска система от наказания, която предвижда налагане на глоба или имуществена санкция с фиксиран размер за всички нарушения на правилата относно задължението за предварително заплащане на таксата за ползване на пътната инфраструктура, независимо от характера и тежестта им, включително когато тази система предвижда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност чрез заплащане на „компенсаторна такса“ с фиксиран размер.

Решението като правилно следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора основателно е искането на ответника по касационната жалба за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. На основание чл. 63д ЗАНН, АПИ следва да заплати на „ГБС – Инфраструктурно строителство“ АД сумата от 80 лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение за касационната инстанция.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН Административен съд София – град, XX касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 502/28.01.2024г. по НАХД № 16466/2023г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 9 състав.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на „ГБС – Инфраструктурно строителство“ АД сумата от 80 лв. (осемдесет лева) юрисконсултско възнаграждение за касационната инстанция.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.